

serer med Deres Arbejde for Kvindesagen, det vilde fuldstændig umuliggøre mit Arbejde paa den Egn". —

Det er kun nogle faa Eksempler grebne ud af Livet. *Tror nogen, at Kvinderne paa disse Egne, der her omtales, vilde vove at skrive under paa, at de ønskede Stemmeret?* Nu har jeg, i de faa Aar jeg har arbejdet for en bedre Forstaaelse af Kvindesagen, talt med mange forskellige Kvinder, der levede i højst forskellige Forhold. De, der kendte til Tryk, af hvilken Art det end var, forstod alle, at den politiske Stemmeret vilde komme dem til Gode baade direkte, derved at bedre Love kunde gennemføres for Kvinder og Børn, og derved at Moralen vilde højnes, men ogsaa indirekte i den Anerkendelse af Kvinden, der laa deri. Naar den ene Dør aabnes, kan man ikke holde de andre lukkede. Men mange af disse Kvinder tør slet ikke komme frem. De følger os andre med største Interesse, os andre, der er fri og kan arbejde for os alle.

Der er ligegyldige og egenkærlige Kvinder, der selv har det som Blommen i et Æg og holder allermest af at blive liggende i Ægget. Hvormange eller hvor faa det er, er vanskeligt at bedømme, men mange krøb jo ud af Skallen ved de kommunale Valg, og de, der endnu ligger i Ægget, de har vist et for snævert Syn til at bedømme, hvad der er til Gavn for Kvinderne eller rettere hele vort Folk: Kvinders Stemmeret eller ikke-Stemmeret.

J. Blauenfeldt.

De to kvindelige Indremissionærer.

I Pastor Blauenfeldts Artikel i Nr. 12 f. A. omtaltes det, at „Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“ har to kvindelige Missionærer. Det meddeles imidlertid nu i Selskabets Blad „Den indre Missionstidende“ Nr. 49 f. A., at det ved sidste Bestyrelsesmøde i Middelfart vedtoges:

Frøknerne *Emilie Hækkerup* i Hørsholm og *Elna Ovesen* i Præstø, der hidtil har arbejdet i Missionens Tjeneste, bliver for Fremtiden Sekretærer under Fællesbestyrelsen for de unges Sag med Virkekreds henholdsvis i Nordsjælland og Sydsjælland.

Mon de skulde have forsyndet sig med at lade andre end Kvinder overvære Møderne?

Selv som K. F. U. K. Sekretærer kan det blive en vanskelig Sag at overholde dette.

Dette Blads Redaktør har en Gang holdt et Vækkelsesmøde for Kvinder sammen med en K. F. U. K. Sekretær.

Idet den første af de to kvindelige Talere gaar op paa Talerstolen, gaar Indgangsdøren op og én kommer ind; men vedkommende, der aabenbart nødig vil forstyrre, bliver staaende i det lille Bislag bag det Gardin, der dækker Indgangen, ikke alene under Bønnen, men under hele Mødet. Da dette er forbi, viser det sig at være en Mand. Han har kørt for sin Kone til Mødet — Konerne sagde, at hele Huset havde været stopfuldt, hvis blot deres Mænd maatte være fulgt med. Hverken Konerne eller de unge Piger var glade ved at gaa alene i Mørket —. Der hvor han satte Hestene ind, var ingen hjemme.